

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل
۲۶ سپتمبر ۲۰۱۹

حزب صلوات

وزیر بیگم بهطور پیگیر در هجده سال گذشته در انتخابات شرکت کرده و رأی داده است. در انتخابات قبلی به "اشرف غنی" رأی داده بود. این بار مطمئن نیست به کی رأی بدهد. او عضو کدام گروه سیاسی، تیم انتخاباتی یا حزب نیست اما هرکسی را که فکر کند کمی به حال وطن خوب است، برایش رأی می‌دهد. امروز در جواب این سؤال که امسال هم رأی می‌دهی یا نه، گفت "اری، مه آدم اوغانستان نی‌یم که رأی ندیم؟"

جای خالی احزاب زنده و با برنامه را در ذهن وزیر بیگم اما یک کمیونیتی کوچک محلی پر کرده است. این کمیونیتی متشکل از زنان محلی، میانسال و بزرگسال است که من به شوخی آن را حزب صلوات می‌گویم. مادرم در حزب صلوات است و امروز قرار است به‌جای رفتن به کمپاین انتخاباتی به مسجد رفته در یک سفره صلوات شرکت کند. سفره صلوات که در سال‌های اخیر رایج شده، حرکت ساده مذهبی-اجتماعی است که در آن زنی دوستانش را به خانه یا مسجد محل دعوت می‌کند تا هرکدام صدها بار با شمارش دانه‌های تسبیح صلوات بخوانند، بعد باهم قصه و بندار کرده، نان و چای بخورند و میله کنند. خانم‌ها در قدیم "نذر آجی"، "نذر بی‌بی تشکی (تشکی یعنی پنهانی)" و نذر مازار (زیارت)، "چارده پال" و امثال آن را برگزار می‌کردند و از آن طریق برای خود کمیونیتی و محیط اجتماعی تشکیل می‌دادند. اما جنگ، مهاجرت، از هم‌پاشیدن کمیونیتی‌ها، ناامنی (که رفتن به زیارت را به‌خصوص کمتر کرده) سنت‌های قدیمی زنان و مادران سنتی ما را کم‌رنگ ساخته و جای آن را رسوم مدرنی چون کافه‌نشینی، رفتن به پارک، اشتراک در حرکت‌ها و تجمعات اجتماعی-سیاسی نگرفته بلکه این خانم‌ها به شیوه خود "راه‌هایی" برای انسجام و تفریح یافته‌اند. سفره صلوات یکی از آن‌هاست.

این کمیونیتی‌ها علی‌رغم سادگی، بسیار به هم بسته و "سازمان‌یافته" می‌باشند. مادرم هفته چند روز در جمعی از این هم‌جزبی‌های صلواتی‌اش به دامنه کوه برای پیاده‌گردی و ورزش می‌رود. آنان باهم داد و گرفت دارند، سوغاتی شریک می‌سازند، حتی یکی از خانم‌ها که خیاط است، دستکول، بیکک جیبی و لباس به هم‌جزبی‌هایش می‌فروشد. مردم آمادگی کار اجتماعی و انسجام در نهادها را دارند، اما احزاب، سازمان‌ها و نهادها قادر به تأمین ارتباط با آنان نیستند.

"حامد کرزی" باری گفته بود که زمان حزب بازی گذشته است و در سال‌های اخیر نخبگان و حاکمان به‌صورت سیستماتیک علیه سازمان‌های اجتماعی-سیاسی که در میان مردم عضو و سمپات داشته باشند، تبلیغ و مانع تراشی کرده‌اند و خودشان به تیم و باند و پروژه‌سازی توسل جسته‌اند. این وضعیت محصول از هم‌پاشیدگی اجتماعی و پروژه‌زدگی است و کمکی به ساختن دولت ملی، اقتصاد خوب، اجتماع مرفه و انتخابات سازنده نمی‌کند.